

Mama Pelēda ir Senelis Āpuokas

Dar visai neseniai miške gyveno Mama Pelēda ir Senelis Āpuokas. Mama Pelēda katru dienu iet medzīt. Motulī buvo gera medzītāja. Ji turēja daudz vaiku un maisto viņiem. Jā, šiem bērniem ļoti patika, taču katru dienu, kad viņa atgriezās no medzības, viņa atnesa daļu Senelī Āpuokai. Kad Pelēda samedzioda daudz maisto, viņa ir ļoti laimīga, tādēļ viņa nemirst. Āpuokas visi piemin Senelī, nes viņš buvo senas un vienmēr viņš bija Motulī Pelēda, kurā atnesa viņam maisto. Āpuokai buvo nesmags, kad

2

jis niekuom negali atsidėkoti. Jis buvo kilnus ir malonus parkštis ir norėjo atsilyginti už gerą gerą.

- Kaip aš galičiau tau atsidėkoti? Juk nieko neturiu išskyrus savo gyvenimą ir žinias.

- Man nieko nereikia, seneli tpuoke, juk ne dėl atlygio, o iš geros širdies rūpinuos, - atakysdavu jam Mamulė.

- Pasirūpink, kaip sulysai iš savo tos geros širdies! Greit ir medžiūt nebegalėsi! Tėu, Mamulė, bet mano sąžinės taip nenuraminasi. Ji turi kažką atsilyginti. Jitai ir ši savo gyvenimo palai-  
gos nerasiu sau vietos.

Ir taip jis kalbėdavo kiekvieną dieną kol

Jis suprato, kad Motukei Pelėdai jokių turtų ar  
brangenybių nereikia. Tpuokas nusprendė per-  
leisti jai ir jos vaikams savo išmintį, žinias ir tai  
kas jai atlygis už visą gerą, ką dėl jo padarė Pe-  
lėda. Tpuokas pamane, kad savo žinias ir patir-  
tį galėtų perduoti ir kitiems miško žvėreliams. Tad  
įkūrė mokyklą. Joje dirbo ir Mama Pelėda. Ji bu-  
vo šauni skraidymo, medžiojimo ir gražaus el-  
gesio mokytoja. Žvėreliai ir paukšteliai ją la-  
bai mylėjo ir gerbė. Bet vieną kartą Mamą Pe-  
lėdą užpuolė Lapė. Ji suėdė Mamukei sparną  
ir ši nebegalėjo mokyti paukščiukus skraidyti.  
Visi mokyklos žvėreliai ir paukšteliai

4  
pasipiktino tokiu įūdu Lapės elgesiu. Tačiau Ma-  
ma Pelėda buvo labai išmintinga. Ji nusprendė su  
Lape nesipykti ir užmiršti nuoskaudą, jei Lapė  
pasiūdės neskriausti miško žvėrelių. Lapė atsiprašė  
Mamos Pelėdos.

Pelėda paaukėjo ir tapo gera drauge su La-  
pe. Jos kartu medžiojo, kalbėjosi, patirtimi da-  
linosi, vaikus prižiūrėjo ir mokykloje dirbo.

Gal ir dabar pamatysi Lapę bėgant prie  
Pelėdos.

Ieva Radavičiūtė